

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΑΖΙΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ

συγκέντρωση
συζήτηση

Πέμπτη 31 Γενάρη
Πολυτεχνείο κτίριο Γκίνη 7μμ

Σε μια περίοδο που σλόκληρο τον κόσμο οι αρχηγοί των κρατών, οι εκπρόσωποι της αντιπολίτευσης, αλλά και της ρεφορμιστικής αριστεράς, είχαν αρχίσει να μιλούν για τη δυνατότητα μιας μακράς περιόδου παγκόσμιας ειρήνης, αφοπλισμού και ειρηνικής συνύπαρξης των λαών, βρισκόμαστε μπροστά σ' έναν πόλεμο που έχει όλα τα χαρακτηριστικά της παγκόσμιας σύρραξης.

Γεννιέται έτσι το απλό ερώτημα. Όλα εκείνα τα παχειά λόγια για ειρήνη, ήταν ψεύτικα ή οι αναλύσεις για το τέλος των πολέμων ήταν λάθος; Η απάντησή μας είναι ότι συνέβαιναν και τα δύο. Απο τη μια πλευρά, την πλευρά της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας, συνειδητότατα μιλούσαν για ειρήνη ενώ ετοίμαζαν τον πόλεμο, όπως ακριβώς έκαναν πολλές φορές στο παρελθόν. Από την άλλη πλευρά, την πλευρά της ρεφορμιστικής αριστεράς, γίνονταν το μεγάλο παραδοσιακό λάθος, αγνοούσαν τη φύση του καπιταλισμού να δημιουργεί πολέμους και αγνοούσαν τις αντιθέσεις και τα συμφέροντα των σημερινών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων που επιδιώκουν ένα νέο μοίρασμα του κόσμου, το οποίο φυσικά δεν μπορεί να γίνει χωρίς πόλεμο.

Ενώ λοιπόν ο πόλεμος βρίσκεται σε εξέλιξη και ενώ ακόμα η έκταση και οι τραγικές συνέπειές του είναι απρόβλεπτες, είμαστε υποχρεωμένοι να παρουμε μια πολύ συγκεκριμένη θέση και να διαμορφώσουμε μια πολιτική πραχτική που θάντιθεται στον πόλεμο αυτό, αλλά, και θα αποκαλύπτει τις αιτίες που τον δημιούργησαν.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ

Η εισβολή του Σαντάμ Χουσεΐν στο Κουβέιτ σε καμιά περίπτωση δεν ήταν η αιτία του πολέμου, ήταν απλώς η αφορμή που έψαχναν οι ΗΠΑ. Η υποκριτική προβολή της δικαιολογίας ότι ενδιαφέρονταν για την εδαφική ακεραιότητα του Κουβέιτ, δεν πείθει κανέναν. Η στάση τους απέναντι στο Ισραήλ που κατέχει τα παλαιστινιακά εδάφη, στην Αγγλία που κατέχει την Β.Ιρλανδία, την Τουρκία που κατέχει τμήματα της Κύπρου και του Κουρδιστάν, την Ν.Αφρική που καθημερινά σχεδόν εισβάλλει στην Ναμίμπια και την Αγκόλα, είναι γνωστή. Όπως γνωστές είναι οι δικές τους εισβολές στη Γρενάδα, τον Παναμά κλπ.

Η πραγματικότητα είναι, ότι ο πόλεμος στοχεύει αλλού. Στοχεύει στον πλήρη έλεγχο από μεριάς ΗΠΑ των πετρελαίων της Μ.Ανατολής, αυτή τη φορά όχι μέσω κρατών-μαριονέττες, όπως ήταν το Κουβέιτ και τα άλλα εμράτα, ούτε μόνο μέσω κρατών-χωροφυλάκων, όπως είναι το Ισραήλ, αλλά με την άμεση παρουσία των αμερικάνικων στρατευμάτων στον κόλπο.

Στοχεύει επίσης μέσω του ελέγχου των πετρελαίων στην εξασθένιση των οικονομιών που ανταγωνίζονται τις ΗΠΑ, δηλαδή της Γερμανίας και της Ιαπωνίας, έτσι ώστε το νέο μοίρασμα της παγκόσμιας αγοράς να γίνει προς όφελος των Αμερικάνικων συμφερόντων. Γι αυτό άλλωστε οι ΗΠΑ εκβίασαν για να γίνει αυτός ο πόλεμος, και γι' αυτό τόσο η Γερμανία όσο και η Ιαπωνία προσπαθούν να κρατήσουν μια άλλη στάση, έστω και αν δεν το κατορθώνουν να γίνει μ' ένα πολύ καθαρό τρόπο.

Τέλος, ο πόλεμος γίνεται με τη συναίνεση της ΕΣΣΔ, η οποία παρόλη την δεινή κατάσταση στην οποία βρίσκεται, δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι στη νέα μοιρασιά του κόσμου θα παίζει κι αυτή ρόλο. Η σημερινή πάντως ταύτιση με τις ΗΠΑ, της δίνει την ευκαιρία και το χρόνο, να ξεκαθαρίσει το δικό της μέτωπο, ενάντια στους λαούς της Βαλτικής που ζητούν αυτοδιάθεση και ανεξαρτησία.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΟΗΕ ΚΑΙ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ "ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ"

Πέρα από κάθε συζήτηση για την φύση των οργανισμών τύπου ΟΗΕ, είναι ξεκάθαρο ότι ειδικά σήμερα, με τον πλήρη ιμπεριαλιστικό έλεγχο του Συμβουλίου Ασφαλείας, ο ΟΗΕ είναι ένα όργανο για χρησιμοποίηση από τις υπερδυνάμεις και τις άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Γι αυτό, μέσω των διάφορων βέτο που το προνόμιό του έχουν μόνο μερικές χώρες, είτε αδυνατεί συνήθως να πάρει θέση για την παραβίαση των δικαιωμάτων των καταπιεσμένων λαών, είτε παίρνει κάποιες αποφάσεις χωρίς να έχει καμιά δυνατότητα να τις υλοποιήσει. Μπορεί όμως όταν οι μεγάλες δυνάμεις θέλουν, όπως γίνεται σήμερα με τις ΗΠΑ, να αποτελεί το άλλοθι ιμπεριαλιστικών σχεδίων και επεμβάσεων.

Η "παγκόσμια νομιμότητα" που σήμερα επικαλείται δεν είναι τίποτε άλλο παρά το συνειδητό ψεύδος που χρησιμοποιείται για τη σφαγή του Ιρακινού λαού και την ικανοποίηση των σχεδίων του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ Μ.ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Η τραγική μοίρα του αραβικού λαού, αλλά και των άλλων λαών της Μ.Ανατολής (Κούρδων, Περσών, Αρμενίων κλπ) να βρίσκονται σε μια περιοχή που η ύπαρξη του πετρελαίου την κάνει να έχει στρατηγική σημασία για τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα, τους έχει αναγκάσει να βρίσκονται σε διαρκή αγώνα για την εθνική και πολιτική αυτονομία. Ο κύριος εχθρός τους ήταν πάντα οι διάφορες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που είτε με έναν άμεσο στρατιωτικό τρόπο επέμβαναν για να ικανοποιήσουν τα συμφέροντά τους είτε με έναν έμμεσο τρόπο στηρίζαν δικτατορικά καθεστώτα τύπου Σάχη, Σαούντ, Σαντάμ, Μουμπάρακ, Ασαντ κλπ. Και στις δύο περιπτώσεις, τα θύματα ήταν οι λαοί της περιοχής που καταπιέζονταν, σφαγιάζονταν και γίνονταν αντικείμενο εκμετάλλευσης.

Όπως εξελίσσονται σήμερα τα πράγματα, βασική προϋπόθεση για το άνοιγμα των όποιων δυνατοτήτων για την ανατροπή των αντιδραστικών καθεστώτων της περιοχής και την αυτοδιάθεση των λαών της, αποτελεί η απόκρουση της ιμπεριαλιστικής επίθεσης που δέχονται. Είναι ενδεικτικό στοιχείο ότι τα τραγικότερα θύματα της περιοχής που είναι οι Παλαιστίνιοι και οι Κούρδοι, συμμετέχουν ενεργά σ' αυτό τον πόλεμο ενάντια στα ιμπεριαλιστικά στρατεύματα.

Η στάση λοιπόν ενός κινήματος που παλεύει ενάντια σ' αυτόν τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, δεν μπορεί παρό ταυτόχρονα να είναι στάση αλληλεγγύης στους λαούς της Μ.Ανατολής και ειδικότερα στον Ιρακινό λαό που δέχεται το κύριο βάρος της επίθεσης, χωρίς αυτό να σημαίνει την οποιαδήποτε ταύτιση με το καθεστώς που τον κυβερνάει.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

Είναι δεδομένο ότι η Ελλάδα συμμετέχει στον πόλεμο. Η αποστολή του "Λήμνος" και του "Κριεζής" στην περιοχή κάτω από την διοίκηση των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, καθώς και η λειτουργία των αμερικάνικων βάσεων στην Ελλάδα, όπως και η παροχή ευρύτερων διευκολύνσεων στον εναέριο χώρο, αποτελούν ενεργή συμμετοχή. Οι εντυπώσεις που προσπαθούν να δημιουργηθούν ότι όσο δεν ενεργοποιούνται τα ελληνικά κανόνια και οι πύραυλοι, δεν υπάρχει εμπλοκή, είναι ψεύτικες. Στους σύγχρονους πολέμους οι κάθε τέτοιου είδους "διευκολύνσεις" αποτελούν απαραίτητη συνιστώσα τους, και αυτός που τις παρέχει έχει ουσιαστική συμμετοχή.

Οι αντιρρήσεις που εμφανίζονται από την πλευρά της αντιπολίτευσης γι' αυτή τη συμμετοχή είναι υποκριτικές. Στηρίζονται κύρια στο κατά πόσο θα πάρουμε ανταλλάγματα ανάλογα μ' αυτά που παίρνει η Τουρκία. Θέση που ουσιαστικά σημαίνει συναίνεση στην εμπλοκή στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, αρκεί να γίνει με καλλίτερα ανταλλάγματα.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι δεν πρέπει να υπάρξει καμιά συμμετοχή γιατί αυτός ο πόλεμος είναι αντιδραστικός και ιμπεριαλιστικός. Γιατί στοχεύει στην σφαγή των λαών της Μ.Ανατολής και γίνεται για τα συμφέροντα τόσο των Αμερικάνων όσο και για τα συμφέροντα των αστικών τάξεων της Δύσης, συμπεριλαμβανομένης και της Ελληνικής. Ο Ελληνικός λαός και οι εργαζόμενοι όχι μόνο δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα, αλλά αντίθετα θα χάσουν πολλά.

Είναι καθαρό, ότι η "νέα τάξη" που επαγγέλλεται ο Μπους δεν σημαίνει μόνο ένα νέο μοίρασμα του κόσμου, αλλά σημαίνει ταυτόχρονα και μια σκληρή εκμετάλλευση και καταπίεση των εργαζομένων στο εσωτερικό της κάθε χώρας.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει δείξει στο διάστημα που βρίσκεται στην εξουσία ότι έχει αρχίσει να υλοποιεί αυτό το πρόγραμμα. Η λιτότητα, η ανεργία, οι απεργοκτόνοι νόμοι, ο τρομονόμος, οι δολοφονίες αγωνιστών και απλού λαού, η καταστολή των ΜΑΤ, τα νομοσχέδια για την παιδεία, οι φυλακίσεις αγωνιστών και διανοητών αποτελούν στοιχεία της "νέας τάξης". Σήμερα με την συμμετοχή της στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο ευελπιστεί να πάρει κι αυτή κάτι λίγο από το πλιάτσικο του Κόλλου και ταυτόχρονα να χρησιμοποιήσει αυτό τον πόλεμο για να αυξήσει την εκμετάλλευση και την καταπίεση του εργαζόμενου Ελληνικού λαού και της νεολαίας. Ελπίζει ότι οι εκκλίσεις για κοινωνική ηρεμία και ταξική ανακωχή θα βρουν τώρα ένα πρόσφορο έδαφος, και ότι οι απελάσεις των Αράβων που γίνονται με τη μορφή πογκρόμ θα περάσουν απαρατήρητες και θα αποτελέσουν χρήσιμο προηγούμενο για κατοχύρωση της αστυνόμευσης της κοινωνίας και τον έλεγχο καθενός που επιμένει να αντιστέκεται.

Απέναντι σε μια τέτοια κατάσταση, πιστεύουμε ότι είναι απαραίτητο να διαμορφωθεί στο σύνολο της κοινωνίας, ένα αντιπολεμικό κίνημα πανομοιότυπο μ' αυτό που αναπτύσσεται ήδη στα ΑΕΙ, στα ΤΕΙ και τα Λύκεια. Ένα κίνημα που ξεπερνώντας τα ψεύτικα διλλήματα που προσπαθούν διάφοροι να του βάλλουν, θ' αγωνιστεί:

- Για να ξεσκεπάσει το χαρακτήρα του πολέμου που γίνεται
- Θα σταθεί στο πλευρό των λαών της Μ.Ανατολής και ειδικότερα του Ιρακινού του Παλαιστινιακού και του Κουρδικού
- Θα διαμορφώσει σχέσεις αλληλεγγύης με το λαό της Τουρκίας και θα πείσει ότι τα συμφέροντα των δύο λαών βρίσκονται σε αντίθεση με αυτά των αστικών τους τάξεων και του ιμπεριαλισμού. Και ότι αυτά τα συμφέροντα απαιτούν την απόσυρση των Τουρκικών στρατευμάτων από την Κύπρο
- Θα παλέψει για να σταματήσει κάθε συμμετοχή ή διευκόλυνση της Ελλάδας στον πόλεμο του Κόλλου. Θα προσπαθήσει να εμποδίσει τα πιθανά σχέδια για επιστράτευση.
- Θα αντισταθεί στο, ήδη ανοικτό, μέτωπο της περιστολής των πολιτικών δικαιωμάτων, την ένταση της καταστολής και τις συνεχόμενες απελάσεις των Αράβων
- Θα εμποδίσει τα σχέδια για κοινωνική ειρήνη και ταξική συνεργασία, πιστεύοντας ότι η πολιτική που ασκεί η ΝΔ, τόσο στο εσωτερικό μέτωπο όσο και στο εξωτερικό, δεν παίρνει βελτιώσεις αλλά συνολική ανατροπή.